

Informatieblad 55+

Bergharen
Hernen
Leur

BHL-SENIOR

In dit nummer o.a.:

IJskonijn, kerstverhaal 5

Kerstviering 12

Agenda 2025 19

BHL-Senior

Jaargang 32, november 2024

Vaste activiteiten

Activiteit	Dag	Aanvang	Plaats / Start
Biljarten	ma. t/m do. woensdag	09.30 uur 14.00 uur	De Zandloper De Mijlpaal
Bridgen	dinsdag	13.30 uur	De Zandloper
Dansavond	vrijdag	20.00 uur	De Zandloper
Dutch Tennis Info: 531249	dinsdag woensdag	08.30-09.30 08.15-09.15	De Mijlpaal
Fietsen	donderdag	18.30 uur	RK Kerk Bergharen
Gymmen	woensdag	08.45 uur	De Zandloper
Inloopmiddag	dinsdag	14.00 uur	De Zandloper
Jeu de Boules	maandag donderdag	19.00-20.00 13.30 uur	De Mijlpaal De Zandloper
Rikken	dinsdag	13.30 uur	De Zandloper
Wandelen	woensdag	10.00 uur	De Zandloper
Yoga	maandag donderdag	09.30 uur 09.30 uur	De Zandloper De Mijlpaal

De **eerste vrijdag** van de maand **10.00 uur** gebedsdienst in **Bergharen**. Na afloop van de dienst is er koffie of thee.

Inhoudsopgave

Vaste activiteiten	2
Kerstwens bestuur	4
Aandacht	4
IJskonijn, een kerstverhaal	5
Kerstvieringen door de jaren heen	12
Dutch tennis decembertoernooi	13
Vrijwilligersfeest	14
Springlevend	15
Eettafel en bingo	16
Gelukkig nieuwjaar	17
Agenda 2025	18
Colofon	19

**Kopij volgend nummer:
22 januari 2025**

Het bestuur van BHL-Senior wenst alle leden

Fijne kerstdagen en een
Gezond en voorspoedig 2025

Aandacht

Wanneer er zich iets voordoet met betrekking tot BHL-Senior en u zich hier zorgen over maakt, neem dan gerust contact op met iemand van het bestuur. Dan kunnen wij met u meedenken en samen zoeken naar een oplossing.

Bij wijzigingen van uw woonadres, telefoonnummer of emailadres dit graag z.s.m. doorgeven aan het secretariaat.

Bij overlijden ook graag een berichtje zodat wij op gepaste wijze hier aandacht aan kunnen geven.

Mailadres is: senior.bhl@gmail.com.

Bij voorbaat dank

Het bestuur.

Een kerstverhaal door Marlies Medema

IJSKONIJN

‘Ik weet niet of ik wel met je meega.’ Ik zet mijn leren tas met een klap op de garderobekast. Het kettinghengsel glijdt rinkelend over het hout.

‘Hoezo? We zouden toch samen gaan?’

Gaby’s ogen flikkeren geïrriteerd. ‘Het is vijf voor acht. We hebben daar om acht uur afgesproken.’

Ik weet het, ik heb het beloofd. Maar mag een mens dan niet van gedachten veranderen? Zingen voor een stel ex daklozen in een voormalig klooster.

Alsjeblieft zeg. Daar ben ik totaal ongeschikt voor. Allereerst is mijn stem zo schel dat hij kerstballen uiteen kan laten spatten en ten tweede heb ik geen zin om ‘Stille Nacht, heilige nacht’ te kwelen voor een groepje onvoorspelbare onbekenden. Zelfs niet met mijn beste vriendin erbij.

Ik heb een van de bewoners ooit door de winkelstraat zien lopen. Hij mummelde onverstaaenbaar voor zich uit en ineens, bam, begon hij tegen me te schreeuwen. Even was ik bang dat hij me zou aanvallen, maar het bleef gelukkig bij gevloek en getier. Ik gloeide van gêne terwijl de omstanders naar me keken alsof ik iets verkeerd had gedaan.

‘Ik weet het. Ik heb het beloofd.’ Ik zoek naar een passend excuus. Hoofdpijn doet het altijd goed, maar die smoes heb ik nog niet zo lang geleden gebruikt. Misschien moet ik last minute nog een dossier afmaken. Dat klinkt al beter. Of wacht... opeens herinner ik me een krantenbericht van deze week, over een stuk of tien konijnen die door een stel onverlaten uit hun hokken zijn gestolen, om verkocht te worden voor het kerstmenu. Als ‘scharrelkonijnen’. Een nieuwtje in de categorie ‘dit verzin je toch niet’. En daarom in dit geval heel bruikbaar.

‘Ik moet naar mijn konijnen.’ Zodra ik het gezegd heb, realiseer ik me dat ik beter mijn dossier financiële jaarafsluiting had kunnen noemen. ‘Je konijnen.’ Gaby kijkt me aan alsof ik zojuist heb voorgesteld om naakt Christmas Carols te gaan zingen.

‘Ja.’ Nu moet ik ook maar volhouden. ‘Wist je niet dat konijnenkeutels geweldige compost opleveren voor mijn pompoenen? Je mengt ze met water tot een soort thee, giet die over de aarde en voilà, die is vruchtbaarder dan ooit. En daarom,’ ik sla mijn armen over elkaar, ‘staan Kuifje en Knofje sinds een paar maanden niet meer hier, maar naast mijn moestuin. Ik ga er dagelijks heen en nu moet ik controleren of ze in orde zijn.’

Op mijn telefoon laat ik haar de krantenkop zien: ‘Konijnen ’t haasje’. Gaby schudt langzaam haar hoofd. Dan draait ze zich van me af. ‘Als je niet met ons mee wilt doen, had je dat ook eerder kunnen zeggen.

Sorry San, maar ik had echt een beter excuus van je verwacht.’

Ze trekt haar muts over haar oren en met een zachte klik valt de deur in het slot. Met een licht schuldgevoel staar ik naar mijn eigen spiegelbeeld in de goudkleurige wandlijst.

Ik kan twee dingen doen: ik kan van mijn excuus een leugen maken, of ik kan daadwerkelijk bij mijn twee langoren gaan kijken. Het is maar vijf minuten fietsen hiervandaan, en dan heb ik in elk geval op kerstavond niet gelogen.

Vijf minuten later sta ik bij de poort van de moestuin, blazend op mijn handschoenen vanwege de vrieskou. Het is aardedonker hier. Met mijn telefoon als verlichting glibber ik over het licht besneeuwde tuinpad, tot ik het konijnenhok van Kuifje en Knofje bereik.

Volgens het reglement van de tuindersvereniging horen ze hier tijdens het winterseizoen niet te zijn, maar het was nou eenmaal buitengewoon onhandig om dat logge houten hok in de nazomer naar mijn auto te sjuwen en naar mijn achtertuin te vervoeren.

Uit mijn plastic boodschappentas vis ik wat slappe eikenbladsla en twee verschrompelde winterwortels die ik nog in de koelkast had liggen. Een karig kerstdiner. Ik buig me naar het konijnenhok. Als er al

stropers in de regio zijn, zoeken ze hun prooi zeker niet in deze kale, winderige, slecht verlichte moestuin aan de rand van het dorp. ‘Kuifje! Knofje!’ Ik adem de geur van vervuild stro en mest in en schijn met mijn smartphone in het donker, waar vier kraaloojjes het licht reflecteren. Ach, nu heb ik het verse hooi in mijn fietstas laten zitten, dat ik op de bodem van hun hok wilde leggen. ‘Ik ben zo terug, jongens.’

Ik draai me om en loop terug naar de fiets. Bij elke stap glijden mijn gladde zolen een paar centimeter weg. Wanneer ik de zak met hooi uit mijn fietstas heb gesjord, zie ik rechts van het konijnenhok een lange schaduw bewegen. Ik aarzel. Nog een moestuineigenaar die zijn grond op kerstavond komt controleren? Of... zou er hier dan toch een stroper zijn? Het is zo’n belachelijke gedachte dat ik er bijna om moet grinniken. De schaduw heeft een klein streepje licht bij zich en beweegt langzaam naar het konijnenhok. Mijn konijnenhok.

Ik doe een stap achteruit. Het is geen grapje. Het is echt waar. Ik ben hier in de moestuin met een van de dieven uit het nieuws. ‘Sandra, denk na,’ spreek ik mezelf toe. ‘Je kunt snel de benen nemen of je kunt deze crimineel een koekje van eigen deeg geven.’ Of Kuifje en Knofje de avond overleven weet ik niet, maar ik moet iets doen. Ik ben geen angsthaas. En ook geen egoïst.

Ik had op kerstavond van alles aan goeds willen doen. Ik had een kalkoen willen slachten voor die stumperds en hem bij de deur willen afleveren. Ik had wat willen doneren aan een metershoge knipperende rendierslee voor in de kloostertuin, of aan een traktatie van warme chocolademelk met rum. Het is alleen stom van Gaby dat ze mij zo nodig wilde meeslepen naar dat zogenaamde concert van haar.

Zo zachtjes mogelijk diep ik uit mijn tas mijn mobiel op. Ik open mijn camera, tik op de rode videoknop en doe een, twee stappen naar voren. Ik ben dankbaar voor de kleine appelboom die ik aan de rand van mijn moestuin heb geplant. Vanachter de stam kan de indringer

mij in elk geval niet snel zien. Bij elke stap die ik dichterbij kom voel ik mijn hart harder in mijn keel bonzen en wordt de gestalte van de stroper groter.

Het is een forse kerel met brede schouders, een lengte van ongeveer 1.90 meter en een gewicht van minimaal 100 kilo. Sandra, wat haal je je in vredesnaam in je hoofd? Maar ik kan niet stoppen. ‘Haha, mannetje,’ mompel ik in stilte, hurkend bij een bed met ongeogoste rabarber. ‘Ik heb je. Nog even en je gaat viraal op YouTube.’

De man staat nu breeduit voor het konijnenhok, hijst zijn spijkerbroek wat op en zakt door zijn knieën. ‘Kom maar hier, Flappie en Flappie,’ zegt hij. Zijn stem klinkt schor, als iemand die jarenlang zware shag heeft gerookt. ‘Vrolijk kerstfeest.’

Met mijn duim en wijsvinger zoom ik verder in. De man haalt een oude rugzak van zijn rug, opent de flap en haalt er iets uit. Het flikkert in het licht van zijn zaklantaarn. Een mes. Ik verstijf. ‘Kom maar, Flappie.’ Zijn stem klinkt flemend.

Ik moet iets doen. Ik moet naar huis. Weg hier. Nu. Klik. Hij knipt zijn zakmes open. Rommelt in de tas. Haalt er iets ronds uit. Als verdoofd blijf ik door filmen. Nu gaat hij in kleermakerszit haaks voor het hok zitten, zodat ik zijn profiel goed kan zien. Met rustige bewegingen begint hij een appel te schillen, die hij in partjes snijdt en door de opening van het deurtje naar binnen duwt. ‘Zo, dit is voor jullie. ‘Lieve Heer. Hoe is het mogelijk.

Met een zucht laat ik mijn telefoon zakken. En precies op dat moment gaat de beltoon af. De openingstone van Baantjer, die ik er jaren geleden in geprogrammeerd heb. Nee toch. Gaby. Verwoed tik ik op het beeldscherm om Baantjer tot zwijgen te brengen, maar hoe harder ik het probeer, hoe koppiger de muziek door blijft schallen. Als ik eindelijk de harmonicamelodie tot zwijgen heb gebracht, is de man opgestaan en naar mij toe gelopen.

Hij heeft zware, blonde wenkbrauwen. Zijn blik staat dreigend. In zijn nek zit een tatoeage. ‘Wat doe jij hier?’ Hij torent centimeters boven me uit.

Waar ben ik aan begonnen? Dit is vast een psychiatrisch patiënt met een konijnenfetisj. Of een verkrachter. Of... ‘Vrouw op kerstavond vermoord in moestuin,’ lees ik in gedachten al in de krant.

‘Wat... Dat zijn mijn konijnen. Wat doe je met mijn konijnen?’ stamel ik, terwijl ik weer op mijn telefoon tik. Ik moet dat ding in de opnamestand zetten. Als er iets met me gebeurt, is er in elk geval bewijsmateriaal.

‘Jouw konijnen?’ De man begint bulderend te lachen. ‘Ben jij dat mens dat haar konijnen verwaarloost? Volgens mijn huisgenoot, die hiernaast een moestuin heeft, staan die arme beestjes hier al weken te verkommeren. Hij heeft me gevraagd om ze vanavond iets te eten te brengen, omdat ze anders vast en zeker het loodje zouden leggen.’

Ik voel een diepe kleur over mijn wangen trekken. Het is inderdaad al een paar dagen geleden dat ik hier geweest ben. Misschien drie, vier dagen? Maar daar kunnen die beestjes toch wel tegen?

De man kijkt me nog steeds vragend aan. ‘Nou? Ben je je tong verloren?’

‘Net op dat moment klinkt er geluid in het hok, en Kuifje wurmt zich door het poortje. Met een grote sprong belandt hij op de grond.

‘Kijk nou wat je hebt gedaan!’ val ik uit, wanneer het diertje met gespitste oren om zich heen kijkt en in het donker verdwijnt. ‘Hoe vinden we hem ooit weer terug?’

‘Geen zorgen.’ Hij loopt met grote stappen door het bloembed, zwaaiend met een stukje appel, alsof hij het dier daarmee kan lokken. Intussen klinkt er uit het hok opnieuw onrustig geschuifel. Terwijl ik de kooi wil sluiten om te voorkomen dat ook Knofje ontsnapt, zie ik dat die zich in een hoek heeft teruggetrokken. Ze maakt piepende geluidjes.

Met mijn smartphone schijn ik nogmaals naar binnen. Dan houd ik mijn adem in. Ze is niet alleen. Om haar heen, temidden van een bergje haren, ligt een wriemelend roze hoopje. Knofje is bevallen én bezig aan haar volgende worp.

Op slag ben ik alles om me heen vergeten. Ik richt mijn schijnwerper vol op het konijnenkraambed. 'Toe maar Knofje,' moedig ik haar aan. 'Toe maar, heldin! Persen! Je kunt het!' Een volgend naakt wezentje glibbert uit haar lijfje.

Het voelt alsof ik oma ben geworden. De feestvreugde bereikt een hoogtepunt wanneer er nog een baby wordt gebaard. En nog eentje. Allemaal doof, blind en kaal.

'Asjemenou.' De man is naast me komen staan. Ik observeer hem wat nauwkeuriger. Hij is ongeveer even oud als ik. 'Dat is een verrassing. Nou vriend,' hij praat tegen Kuifje, die hij blijkbaar wonder boven wonder heeft kunnen vangen, 'heb jij even in de roos geschoten. Maar voorlopig ben jij niet welkom bij moeder de vrouw.' 'Waarom niet?' Ik richt mijn lampje recht in zijn gezicht. 'Rust in de kraamkamer.'

Zijn ogen glimmen. Op de adelaarstattoo in zijn nek na ziet hij er bij nader inzien niet onvriendelijk uit. 'Ik stop hem wel in het krat van mijn fiets.'

Opeens moet ik lachen. Kerstavond, met een geboorte in een voederbak. En wij mogen als de herders het tafereel bewonderen. 'Ik ben Ben.' De man haalt een pakje Marlboro uit zijn zak en biedt me een sigaret aan. Als ik bedank, tikt hij er voor zichzelf één uit. 'Als je wilt, kan het mannetje wel bij mij logeren. Ik heb een groot hok met vijf andere konijnen.'

'Sandra,' zeg ik. Ik gebaar naar de appel en het mes op de grond. 'Aardig van je, dat kerstgeschenk.' Ik kijk schuld bewust naar mijn slappe sla en stervende wortels. 'Moet jij op kerstavond niet aan het diner zitten?'

'Hij schudt spijtig zijn hoofd. 'Ik woon sinds een half jaar in een pracht van een klooster, maar ik ben het huis ontvlucht. Een of ander

christelijk koortje zou voor ons zingen. Dat zag ik niet zo zitten.’ Hij houdt zijn aansteker voor de sigaret. ‘En jij dan? Je ziet eruit alsof je nog naar een sjiek diner moet.’

‘O.’ Ik schater het opeens uit. ‘Ik zou...’ Ik klap mijn mond dicht en voel hoe een diepe kleur zich over mijn hals verspreidt. ‘Je zult het niet geloven, maar ik hoor eigenlijk bij dat christelijke koortje. ‘Even kijkt hij verbluft. Dan fluit hij tussen zijn tanden. ‘Zijn die dames van het koor allemaal zo mooi als jij? Als ik dat had geweten...’ Hij grinnikt. Nu word ik nog roder. Vanbinnen foeter ik op mezelf, omdat ik me van mijn stuk laat brengen door deze wat ruwe man, met weet-ik-wat-voor achtergrond. En omdat nota bene een ex-dakloze beter voor mijn konijnen zorgt dan ikzelf.

Langzaam dwarrelen er een paar sneeuwvlokken naar beneden. Ik steek Kuifje een van de wortels toe, die hij in enkele happen weg knaagt.

‘Nou, dan neem ik hem maar mee,’ zegt hij. Hij neemt een trek van zijn sigaret. ‘Je weet het klooster wel te vinden hè?’ Ik knik. Als er in december tomaten in de moestuin hadden gegroeid, hadden die goed bij mijn gezicht gekleurd. ‘Dank je wel. Ik kom hem voor Oud en Nieuw bij je halen.’

Hij grijnst breed. ‘Zing je dan een liedje voor me?’ Aarzelend lach ik terug. ‘Wie weet.’

Dit kerstverhaal komt uit de bundel ‘Buiten Sneeuwt het’, ISBN 9789029732086

KERSTVIERINGEN DOOR DE JAREN HEEN.

Dit jaar is de jaarlijkse Kerstviering voor de 30^e keer. Met dien verstande dat de vieringen door Corona in 2020 en 2021 niet hebben plaatsgevonden.

Voor elke viering werd er een thema gekozen, zoals OUD WORDEN IN DEZE TIJD, VERLANGEN, AANDACHT, DE ENGEL, VERTROUWEN, ONMOETEN, SAMEN ZIJN, VERDRAAGZAAMHEID, GEBOREN WORDEN, HERINNERINGEN, VREDEBRENGER, ONDERWEG, DE BOODSCHAP AAN DE HERDERS.

Voor dit jaar is het thema: “HET LEVEN VIEREN”.

In de huidige tijd met al het leed over de hele wereld is dit best een moeilijke keus. Het gaat ook om samen zijn en gedurende de kersttijd leuke dingen te doen met familie en bekenden en genieten van de dingen die je nog kunt en de zorgen die er zijn of nog komen, aan de kant te zetten.

In verband met het 30 jarig jubileum heeft de werkgroep een leuk amusement gekozen en bijbehorend diner, voor een alleszins acceptabel bedrag. Hierbij dank aan de ondersteuning van De Stichting Hernense Stratenmarkt en het bestuur van BHL-Senior.

In de aparte bijlage vind U de uitnodiging met meer informatie over de Kerstviering op 20 december 2024 en kunt u zich aanmelden.

De werkgroep Kerstviering

Dutch Tennis Decembertoernooi

Op vrijdag 13 december vindt het traditionele Dutch Tennis decembertoernooi weer plaats.

Aanvang 19.00 uur Mijlpaal Hernen. Altijd al nieuwsgierig

geweest naar deze vorm van sportbeoefening, neem dan nu de kans waar en kom geheel vrijblijvend eens kijken (graag vooraf even aanmelden). Tijdens de pauze van het toernooi bestaat ruimschoots de gelegenheid om zelf een balletje te slaan.

Gelukkig hebben we er weer enkele nieuwe leden bij maar helaas zijn er ook spelers gestopt. Nieuwe deelnemers zijn dan ook nog steeds zeer welkom!

Je kunt altijd enkele keren (gratis) meespelen om te ondervinden of dit spelletje bij jou past. Het is niet moeilijk aan te leren. De meeste spelers hebben het na enkele partijtjes al aardig onder de knie. Dus ik zou zeggen: grijp je kans!

Contactpersoon: Ria Hopman Tel. 0487-531249 of
riahopman49@gmail.com

Vrijwilligersfeest

Op vrijdag 8 november j.l. was het jaarlijks vrijwilligersfeest in de Zandloper. Een gezellige middag met ruim 30 vrijwilligers om ze te bedanken voor hun geweldige inzet in het afgelopen jaar. De ontvangst met een kopje koffie/thee was om 15.00 uur, men kon even bijpraten en de laatste nieuwtjes uitwisselen.

Na het welbekende Herres/Haores half uurtje werd gestart met de

een leuke activiteit waar meegezongen mocht worden en dat werd dan ook uit volle borst gedaan. Met de oude liedjes kwamen ook weer de mooie herinneringen en leuke anekdotes naar boven. Diegene die als eerst een rij, horizontaal of verticaal vol had, mocht een keuze maken uit een van de vogelhuisjes van Ger Pekel. Per slot van rekening is het toch zo dat ieder vogeltje zingt zoals het gebekt is. In totaal werden er 3 rondes gespeeld.

Als afsluiting hebben we samen heerlijk gegeten en genoten van het buffet van Cor van Dijk. We kunnen terugkijken op een leuke en gezellige middag.

Een vrijwilliger

SPRINGLEVEND MAAKT HET “GEWOON TE GEK”

Toneelvereniging Springlevend zijn alweer volop aan het repeteren. Er is dit keer gekozen voor het eigentijdse blijspel **“GEWOON TE GEK”**
(Geschreven door Ton Davids)

Regie: Wilma Peters.

De data van opvoeringen zijn als volgt:

- Vrijdagavond 7 februari om 20.00 uur.
- Zaterdagavond 8 februari om 20.00 uur.
- Zondagmiddag 9 februari om 14.00 uur.

Alle uitvoeringen vinden plaats in de Mijlpaal te Hernen.

De kaartverkoop, € 10.00 per stuk, incl. kopje koffie of thee is op één van de volgende data: donderdag 30, vrijdag 31 januari, woensdag 5 en donderdag 6 februari tussen 18.00 uur en 20.00 uur. 0487-531393.

U kunt ook per mail bestellen: info.springlevend@gmail.com

Ook is er kaartverkoop aan de kassa, zolang de voorraad strekt.

Al met al een uitdagend toneel met moderne thema's en een flink portie humor.

U komt toch ook?

Eettafel Bergharen -- Marja Mooren

06-11196663

De eerstvolgende eettafels zijn op
4 december, 8 januari, 5 februari, 5 maart, 2 april, 7 mei, 4 juni en 2 juli

Eettafel Hernen -- Hanny van Nuland

0487-531725

De eettafels zijn op
24 januari, 28 februari, 28 maart, 25 april, 23 mei en 27 juni

Groetjes van de eettafel groep

De eerstvolgende bingo is 17 januari in de Mijlpaal en LET OP 14 maart
in de Zandloper

De laatste is dan op 16 mei in de Mijlpaal.

We hopen u allemaal weer te zien

Met vriendelijke groet,
De bingo commissie.

GELUKKIG NIEUWJAAR

2024 is bijna vervlogen,
2025 staat voor de deur.

Een nieuw jaar met nieuwe dromen,
Alles krijgt een nieuwe kleur.
Veel geluk en vrede, veel liefde voor elkaar.
Aandacht voor de naaste,
Het wordt een prachtig jaar !

AGENDA 2025	
JANUARI	
vrijdag 17	Bingo Mijlpaal
FEBRUARI	
MAART	
vrijdag 14	Bingo Zandloper
vrijdag 21	70 jr. JUBILEUM BHL
APRIL	
woensdag 16	ALV
donderdag 17	1ste avondfietstocht
MEI	
donderdag 8	coördinatorenoverleg
donderdag 15	1ste dagfietstocht
vrijdag 16	Bingo Mijlpaal
JUNI	
woensdag 4-5-6	3 daagse fietstocht
JULI	
AUGUSTUS	
donderdag 14	2de dag fietstocht
SEPTEMBER	
donderdag 18	afsluiting fietsseizoen
vrijdag 19	Bingo Zandloper
OKTOBER	
NOVEMBER	
vrijdag 7	Vrijwilligersfeest
vrijdag 21	Bingo Zandloper
DECEMBER	
vrijdag 19	Kerstviering

Colofon

BHL-Senior **Opgericht 27 maart 1955**

Bestuur

Jacqueline Zunnebeld	0487-532137	secretaris
Annemiek Rikken	06-54712719	penningmeester
Wil Ariens	0487-531719	lid
Joke van Dreumel	0487-531393	lid

Email secretariaat

senior.bhl@gmail.com

Website

www.bhl-senior.nl

Redactie

redactieseniorenbhl@gmail.com

Coördinator

Joke van Dreumel

Fotografie

Antoon Tonen

Lay-out

Bankrekening NL32RABO0107950294, t.n.v. BHL-Senior.

MeerVoormekaar

Mailadres: I.vandennieuwenhuijzen@meervoormekaar.nl

Telnr.: 024-6418459

Contact belastinginvullers 0487-531249

De redactie behoudt zich het recht voor, artikelen te redigeren of in te korten. Anonieme inzendingen worden niet geplaatst.

Uit de oude doos

Kerstviering 18 december 2010

Aanleveren kopij:

E-mail: redactieseniorenbhl@gmail.com